

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านออกเสียง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาเพื่อการสื่อสาร แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ศัพท์น่ารู้ เรื่อง เล่นคำทาย		
รายวิชาภาษาไทย	รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมาให้ผู้อื่นได้ยิน เป็นถ้อยคำ ประโยค หรือเรื่องราว

หลักในการอ่านออกเสียง

๑. มีสมาธิและความมั่นใจในการอ่าน
๒. อ่านให้ชัดเจนถูกต้องตามอักขระวิธี ไม่อ่านผิด อ่านตก หรืออ่านเต็ม
๓. แบ่งวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้อง
๔. เวลาอ่านต้องควบคุมสายตาให้ไล่ไปตามตัวอักษรทุกตัวในแต่ละบรรทัดจากซ้ายไปขวาด้วยความรวดเร็วว่องไวและรอบคอบ แล้วย้อนสายตา กลับลงไปยังบรรทัดถัดไปอย่างแม่นยำ
๕. อ่านออกเสียงให้ดังพอสมควร ให้เหมาะกับสถานที่และจำนวนผู้ฟังไม่ดังหรือค่อยจนเกินไป จะทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและไม่สนใจ
๖. ไม่อ่านออกเสียงในที่ที่ไม่ควรอ่าน เช่น ในห้องสมุด เป็นต้น
๗. อ่านออกเสียงให้เป็นเสียงพูดอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นเสียงหนักเบา สูง ต่ำ ตามลักษณะการพูดโดยทั่วไป

เรื่อง เล่นคำทาย

บ่ายวันอาทิตย์ พ่อ แม่ พาเด็กๆ มาเยี่ยมปู่ บ้านของปู่มีลำธาร
เล็กๆ ไหลผ่าน หน้าบ้านเป็นสนามหญ้าขนาดย่อมๆ ปู่เฝ้าดูเด็กๆ ที่
วิ่งเล่นกันอยู่ในสนาม พ่อกับแม่ก็นั่งอยู่ด้วย

เด็กๆ วิ่งกันจนเหนื่อย
แล้วก็พากันมาทิ้งตัวลงที่
สนามหญ้าข้างๆ พ่อกับ
แม่

“หิวน้ำจืด” ออຍ
พูดพร้อมกับคว้าแก้วน้ำ
ขึ้นดื่ม

“หนูกิ๋หิว” อ้อมพูดบ้าง แล้ว
คว้าแก้วน้ำอีกใบขึ้นดื่ม

“แอมก็หิว” แอมพูดตามพี่ๆ บ้าง แต่กลับมานั่งบนตักของแม่ขอ
น้ำกิน

ปู่มองหน้าหลานตัวน้อย “อืมน้ำแล้วยัง มา
หาปู่มะ” แอมลุกจากตักแม่เดินไปหา
ปู่ที่อ้าแขนรับ แล้วอ้อมขึ้นมาวางบนตัก
แอมนั่งโยกตัวบนตักปู่

“อ้อ! ชอบโยกเรอะ เอาเลย
โยกเยกเอย น้ำท่วมเมฆ เจ้าแอม
ลอยคอ หมาหางงอ กอดคอโยกเยก”

ปู่ท่องกลอนของเด็กๆ ไปด้วย

“ไม่ใช่ค่ะ” อ้อมท้วง “คุณปู่พูดผิด ต้องพูดว่ากระต่ายลอยคอ
ไม่ใช่เจ้าแอมลอยคอซิคะ”



“หนอยแน่! เจ้านี้ท้วงปู่ แล้วที่เด็กสมัยใหม่ท้องถิ่นผิดๆ บ้างล่ะ อย่างเช่น รำไม่ดี หมูผอม หรือ หวานเป็นลม ชมเป็นคนพาหวานไปหาหมอบ้างล่ะ ทำไมเจ้าไม่ว่า แค่นี้เปลี่ยนกระต่ายเป็นเจ้าแอมแค่นี้ ดูซิทำมาว่าปู่” ปู่หัวเราะ



“คุณปู่ครับ” ออยพูดขึ้น
“แล้วจริงๆ รำไม่ดี ต้องต่อว่าอะไรล่ะครับ”

“อ้อ! รำไม่ดี โทษปีโทษกลองใจล่ะ” พ่อพูดขึ้น “พ่อจำได้สมัยเด็กๆ คุณครูจะให้ต่อสำนวนเหล่านี้ในห้องเรียน สนุกดี”

“แล้วหวานอะไรนั่นล่ะคะ” อ้อมถาม

“หวานเป็นลม ชมเป็นยาจจะ” แม่ตอบ “แม่อีกท้องมาอย่างนี้ พอได้ยินเด็กสมัยใหม่ต่อแบบนั้น แม่อีกใจไปเหมือนกัน”

“แล้วมันหมายถึงอะไรล่ะครับ คุณปู่”

“ที่ว่า รำไม่ดี โทษปีโทษกลอง หมายถึง คนที่ออกไปรำนหน้าเวที แล้วรำผิดๆ ถูกๆ รำไม่สวย แต่ไม่ยอมรับผิด กลับโทษปีโทษกลองว่าให้ทำนองให้จังหวะไม่ดี เลยทำให้รำไม่สวย ซึ่งหมายถึงว่า ตัวเองทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิด กลับไปโทษคนอื่นนั่นะซี” ปู่ตอบ

“ส่วนที่ว่า หวานเป็นลม ชมเป็นยานะ เขาเปรียบเทียบว่า อะไรที่หวานมักจะไม่ให้คุณค่า ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร นอกจากอร่อยลิ้น แต่สิ่งที่ขมกลับเป็นยาช่วยแก้ ช่วยรักษา ซึ่งหมายถึงว่า คำพูดเพราะๆ อาจทำให้ฟังแล้วสบายใจ แต่ไม่ได้ช่วยแก้ไขอะไร ส่วนคำพูดที่ตรงๆ อาจไม่เพราะนัก แต่มันก็เหมือนการตีเพือก่อ จะได้รับจักแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น ใช่ไหมครับคุณพ่อ” พ่อพูดเสริมต่อจากปู่

“ใช่แล้ว คนโบราณเขาจะพูดอะไร มักจะเอาสำนวนมาใช้ ทั้งเปรียบเทียบ เปรียบเปรย และให้ข้อคิด เขาไม่พูดกันตรงๆ การพูดตรงๆ บางทีมันก็แสบหู แสบใจ พอยกสำนวนเข้ามาใช้ แม้จะฟังเพราะ แต่ก็มีความหมายลึกซึ้งกินใจ ถ้าฟังไม่เข้าใจก็ฟังเพลินๆ ไปเท่านั้นเอง”

“มีอะไรอีกไหมครับคุณปู่ ออยอยากฟังคุณปู่เล่าอีก”

“บ๊ยะ! เจ้านี่สนใจรี เอาซี ปู่จะตั้งต้น แล้วเจ้าคอยเติมนะ ให้พ่อ กับแม่ช่วยด้วยก็ได้”

ปู่ตั้งต้น : ชีข้าง...

พ่อต่อ : จับตักแตน

ปู่ตั้งต้น : น้ำขึ้น...

แม่ต่อ : ให้รีบตัก

ปู่ตั้งต้น : ลีซอ...

แม่ต่อ : ให้ควายฟัง

พ่อตั้งต้น : เห็นข้างชี...

ปู่ต่อ : ชีตามข้าง

ปู่ตั้งต้น : คางคกขึ้นวอ...

แม่ต่อ : แมลงปอใส่ตุ้ตตุ้



“โอ้โฮ! เยอะจังเลย เอาอีก เอาอีก”

เด็กๆ พรบมือแล้วขอฟังอีก

“ปู่ชักคิดไม่ออกแล้วซี

เอานี้ ออยกับน้องๆ กลับไป
คิดกันเองที่บ้าน จะให้พ่อกับ
แม่ช่วยก็ได้ แล้วมาทายกับปู่
อาทิตย์หน้าดีไหม อาทิตย์นี้พอ
แค่นี้ก่อนนะ ไปดูกันซิว่า ย่า
เตรียมของกินอะไรไว้ให้หลานๆ”

ปู่ลุกขึ้นเดินเข้าบ้าน เด็กๆ ร้องตามกันเป็นพรวน พ่อกับแม่เดิน
ตามไป